

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně:

I. S.

bytem P.

zastoupená JUDr. Tomášem Matouškem, Ph.D., advokátem

sídlem Baškirská 1404/1, 101 00 Praha 10

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení

sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 10. 2019 č.j. RN-725 321 0426-42091-MM

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 18. 10. 2019 č.j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 4.719 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Tomáše Matouška, Ph.D., advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 22. 7. 2019. Česká správa sociálního zabezpečení uvedeným rozhodnutím zamítla žalobkyni její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, protože podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 2. 7. 2019 není žalobkyně invalidní, neboť nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.
2. V žalobě žalobkyně nesouhlasila s rozhodnutím žalované ze dne 18. 10. 2019 č.j. X, považovala jej za nesprávné. Měla za to, že bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k ust. § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb.
3. Ve vyjádření k žalobě žalovaná trvala na svém rozhodnutí a současně navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Praze (dále též „PK MPSV ČR“).
4. Pokud jde o věc samotnou, pro danou věc jsou podstatné tyto dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 7. 2019 č.j. X, námitky žalobkyně ze dne 10. 8. 2019, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 10. 2019 č.j. X, v soudním spise se nachází posudek posudkové komise MPSV ČR ze dne 26. 3. 2020 ev.č.: SZ/2020/177-PH-10.
5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 26. 3. 2020 bylo zjištěno, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %.
6. Při jednání konaném dne 25. 5. 2020 zástupce žalobkyně setrval na svých právních závěrech a procesních stanoviscích, žalovaná ponechala rozhodnutí na výsledku dokazování a úvaze soudu.
7. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba je důvodná.
8. Soud posoudil předmětnou věc takto:
9. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
10. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.

V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného lékaře ortopeda mimo jiné uvedla, že žalobkyně „57letá žena vyučená cukrářka.

Posuzovaná jako vedoucí kuchařka.

V rámci zjišťovací lékařské prohlídky byl posouzen její zdravotní stav dne 2.7.2019. Rozhodnutím byl zamítnut invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb.

Posuzovaná uplatnila námitky.

Lékařka ČSSZ dne 11.9.2019 (posouzení v přítomnosti posuzované) nesouhlasila se závěrem lékaře PSSZ a konstatovala, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnosti po zvýšení celkem o 30 %. Zdravotní stav považovala za zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položky 12a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

Žadatelka namítá a nesouhlasí s rozhodnutím o zamítnutí invalidního důchodu. Uvádí, že její obtíže s levou nohou jsou dlouhodobé a protože je nebylo možné řešit konzervativně, byla odeslána k operaci. V důsledku poranění trpí narušením statodynamiky páteře. Dále trpí těžkou tupozrakostí pravého oka. Pourazová deformita levé nohy a vrozená těžká tupozrakost jsou neléčitelná postižení a mají progredující charakter. Namítá, že nebylo hodnoceno postižení výkonnosti, postižení funkční, byla pominuta možnost hodnocení dle kapitoly XIII, oddílu A. Podle jejího názoru jsou její denní aktivity těžce omezeny a není schopna vykonávat pracovní činnost.

Z výše uvedených skutečností vyplývá, že posuzovaná pro získané symptomatické plochonozi s valgusním postavením paty na levé dolní končetině podstoupila operaci (osteotomie patní kosti + transfer šlachy FDL levé nohy) dne 14.2.2018. Operace i pooperační období bylo bez komplikací, po operaci byl stav zlepšen a dočasná pracovní neschopnost byla ukončena dne 27.8.2018. Následně po distorzi levého hlezna (uklouzla ve vaně) v polovině 2/2019 trpěla bolestmi difúzně celého hlezna a zadní a střední nohy, klinicky došlo k poklesu podélné klenby. Absolvovala konzervativní léčbu (fyzioterapii, magnetoterapii, vodoléčbu) s minimálním efektem, RTG vyšetřením byla následně verifikována infrakce distální fibuly, která nebyla na prvním rtg patrná, tato zhojena svalkem s popisem uvolnění skobíčky na hraně kloubu. V klinickém obraze byla limitovaná přetrvávajícími bolestmi levé nohy, otoky kolem kotníku s omezeným pohybem, poruchou opěrné funkce pro deformaci hlezna a plochonozi.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Podle popisu ošetřujících lékařů na levé dolní končetině bylo valgusní postavení paty i celé nohy, výrazné plochonoží, hybnost sub talo minimální, bolestivá, jizvy po operaci v 2/2018 byly klidné, zhojené bez sekundárních komplikací, hybnost v hlezenném kloubu byla vcelku příznivá, periferie senzomotoricky v normě.

Podle opakovaných vyšetření neurologa (7/2019, 9/2019 MUDr. X) trpěla současně bolestmi páteře s propagací do levé dolní končetiny, iradiací po dermatomu L4/5 vlevo, kdy EMG vyšetřením byla verifikovaná chronická neurogenní léze L4-S1 (17.7.2019 MUDr. X). Podle závěru neurologa se však na subjektivních i objektivních obtížích podílí i poúrazová deformita nohy.

Z výše uvedeného vyplývá, že obtíže posuzované jsou smíšené etiologie, se složkou neurogenní od postižení páteře a složkou ortopedickou od postižení nohy, které zprvu po první operaci byly menší, ale po následném úrazu 2/2019 se opět zhoršily. Po neúspěšné konzervativní léčbě zvoleno operační řešení a operace byla provedena dne 29.10.2019 (tj. krátkou dobu po datu vydání napadeného rozhodnutí). Operace proběhla bez komplikací, v pooperačním období byla vedena cílená odborná rehabilitace. Dočasná pracovní neschopnost vedena s opakovaným prodloužením výplaty nemocenského.

Kontrolní vyšetření ortopeda ani rehabilitační vyšetření nesvědčí pro komplikace v průběhu hojení, byla možná postupná zátěž, a je zde předpoklad po obvyklé době hojení a rehabilitace zlepšení lokálního stavu levé nohy a funkčních schopností.

Stran postižení páteře zvýrazněné lumbalgie a stěhovavé bolesti levé dolní končetiny jsou v korelaci s EMG vyšetřením. Jde o stav s poruchou dynamiky a statiky páteře a polytopní sekundární bolesti při chůzi o francouzské holi. Zcela jednoznačně není uváděn závažnější klinický nález, parézy, svalové atrofie. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí se postižení jeví méně významné.

Zmíněná oční vada dle popisu očního lékaře z 5/2019 (MUDr. X) byla při hodnocení s optimální korekcí zraková ostrost normální (binokulárně 1,0), nález na očním pozadí byl fyziologický. Je zde předpoklad adaptace na tupozrakost pravého oka. Jde o stav s neschopností vykonávat pouze náročné práce, pro kterou je binokulární hloubkové vidění předpokladem.

Přítomnost dalších zdravotních postižení uvedených v diagnostickém souhrnu není posudkově významná.

Po prostudování výše uvedených skutečností, z uceleného klinického obrazu, lékařských zpráv, průběhu postižení a podstoupených zobrazovacích vyšetření je při komplexním posouzení ve všech souvislostech prokazatelně přítomno chronické postižení.

K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po medializační osteotomii calcanea pro pes planovalgus vlevo v 2/2018 s extrakcí OS materiálu dne 29.10.2019 (operace plochonoží s valgusním postavením paty), stav po distorzi levého hlezna v 2/2019 s infrakcí distální fibuly (lýtkové kosti).

PK MPSV konstatuje, že v době rozhodné pro posouzení zdravotní stav bylo možné hodnotit jako výraznou deformitu nohy, odpovídající kapitole XV, oddílu B, položky 12, 12b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které je stanoveno rozpětí 20 – 30 %, komise volí horní hranici daného rozmezí vzhledem k průběhu postižení a dalším zdravotním postižením uvedeným v diagnostickém souhrnu, tj. 30 %, vlivem úrazu z 2/2019 s distorzi levého hlezna a infrakci distální fibuly, došlo k prodloužení doby rehabilitace a stav si vyžádal další operaci dne 29.10.2019, cílem bylo zlepšit funkci postiženého kloubu, snížit bolestivost a zlepšit kvalitu života.

Komise shledává vzhledem ke vzdělání důvod ke zvýšení podle § 3 citované vyhlášky o 5 %, tj. celkem 35 %. Nevolí maximální možnou hranici 10 % s ohledem na věk posuzované a možnost rekvalifikace.

Datum vzniku komise stanovila lékařským nálezem dne 16.6.2019 (tiskopis „T400“ MUDr. X).

Na základě lékařských nálezů nebyly shledány posudkově medicínské důvody pro hodnocení stavu dle písem. c) položky.

Komise nepodřadila postižení pod oddíl A – artropatie, kapitoly XIII – postižení svalové a kosterní soustavy, pro absenci zde uvedených kritérií.

Nejde tak o totožné hodnocení, jak bylo učiněno posudkem PSSZ a ČSSZ. Podle názoru komise byl posudkově podhodnocen dopad postižení na pracovní schopnost. Tento závěr podporují lékařské nálezy uplatněné v průběhu řízení jako doplnění informací o zdravotním stavu. S ohledem na doprovodnou nespornou funkční symptomatologii a typ postižení u pracovníka v manuální profesi lze hodnotit tak, jak je výše uvedeno.

Posuzovaná je schopna bez zdravotní újmy vykonávat soustavnou pracovní činnost s vyloučením práce spojené se zvýšenou fyzickou námahou, v podmínkách vhodných pro vertebropata.

Doba platnosti posudku byla stanovena vzhledem k tomu, že po dostatečně dlouhé době rekonvalescence může dojít ke zlepšení, resp. stabilizaci zdravotního stavu.“

11. Z posudku PK MPSV ČR v Praze ze dne 26. 3. 2020 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49 %.
12. Posudek PK MPSV ČR v Praze ze dne 26. 3. 2020 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb.
13. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti shledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž bude žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
14. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představují náklady zastoupení žalobkyně advokátem ve výši 3.000 Kč, což tvoří 3 úkony právní služby po 1.000,- Kč a související paušální poplatky v celkové výši 900 Kč (3 x 300 Kč) dle §§ 7, 9 odst. 2 a 13 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, po zvýšení o částku, která odpovídá příslušné sazbě daně, ve výši 819 Kč dle § 57 odst. 2 s. ř. s., neboť právní zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty. Náklady řízení tak celkem činí částku v celkové výši 4.719 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. května 2020

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně